

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De peccatis ex conscientia erronea, §. 5 [i. e. 15]

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

cie delinquendi, c. 7. g. si ignoret *c Sanc. 32.*
statum foeminae, quam quis co-
gnoscit; tunc enim se exponit
periculo adulterii, vel sacrile-
gii, si nupta, vel Deo sacra sit.

87 Petes; ignorantia affecta-
ta, qua quis consulto vult laborare,
ut liberius peccet, v. g. vult
ignorare hunc esse diem festum,
ut sine remorsu negligat sacrum,
vel opera servilia exercent; est-
ne ejusmodi affectus in Confes-
sione aperiendus? Respondeo
non ita; quia id nec mutat spe-
ciem, immo nec notabiliter ag-
gravat.

*d De Lug.
de poen. d.
16 sect. 4
§. 6 n. 183
cont. Sanc.*

§. 15.

*De peccatis ex Conscientia
erronea.*

88 **Q**ui item peccat ex con- *d Sanch.*
scientia erronea, regu- *lib. 1. in*
lariter non obligatur id explica- *Dec. c. 11.*
re; v. g. putat quis hodie esse *n. 5.*
F 2 diem

diem festum, & tamen non interest sacro; satis est si Sacerdoti dicat, se non interfuisse sacro die festivo. Si projecit in flumen plumbum, credens esse aurum alienum; satis est si fateatur se projecisse alienum aurum, intelligens corde aurum putativum, &c. si sibi persuadens hodie esse jejunium ex præcepto, cum tamen non jejunet, sufficit dicere; Violavi jejunii præceptum, & sic de similibus. Ratio horum est, quia hæc, in objecto, habent eandem specie malitiam.

*b De Lug.
d. 16. de
pæn sec. 4
12 n. 504.*

89 Dixi (regulariter) quia interdum illa conscientia erronea est explicanda *b* propter censuram, vel propter reservationem peccato fortè connexam. Nam nec censura, nec consequenter reservatio peccati incurritur ex peccato contra conscientiam erroneam perpetrato: v. g. percutit quis Petrum credens esse Clericum, cum tamen Clericus non

non
con
quis
quis
perj
rese
non
pecc
set
obol
& re
dic
sus
idem
cont
liter
curr
tum
und
furt
tale
salte
tum
rese
nisi
van

non sit; verè non incurrit ex-
communicationem Canonis, Si
quis suadente, &c. Item peccat
quis peccato y. g. perjurii putans
perjurium in sua Diœcesi esse
reservatum, cum tamen de facto
non sit; verè non committit
peccatum reservatum. Idem es-
set si quis putans furari unum
obolum esse peccatum mortale,
& reservatum (quia fortè in illa
diœcesi furtum mortale est ca-
sus reservatus) obolum furetur;
idem inquam ellet; nam licet ex
conscientia erronea hic morta-
liter peccaret; tamen non in-
curreret in peccatum reserva-
tum; quia reservatio est odiosa,
unde cadere solum debet supra
furtum ex se, & ex objecto mor-
tale. Adde ex hac ratione fieri
saltem dubium, an tale pecca-
tum sit reservatum; ergo jure
reservatum non erit, quia non
nisi peccata certa de facto refer-
vantur. c

e Suar. de
cens. d. 40
sect. 6. n. 5.
& eod. 2. de
Relig. l. 4
c. 5. n. 15.
Hurt. de
pœn. d. 11.
dub. 6. Sâ
V. casus
reserv. n. 5
Sanch. l. 1.
in dec. c. 10
n. 74. a-
pud De
Lug. de
pœn. d. 20.
sec. 2. n. 1

d De Lug.
d. 16. de
pœn sec. 21
n. 104.

90 Rursus conscientia erronea est interdum explicanda ad cognoscendum ipsum peccatum. *d* Si enim puer v. gr. fatetur se non jejunasse die vigiliæ, & nihil aliud addat: Confessor iudicabit hunc non peccasse: dicat ergo puer se credidisse fuisse obligatum

91 Denique expedit hanc circumstantiam sæpissimè explicari à pœnitente, ut nimirum instruat de veritate à Confessione.

92 Petes, si quis ea labore conscientia erronea, ut nesciat, an id quod committit sit peccatum mortale, an veniale: obligaturne huiusmodi conscientia palam facere Sacerdoti? Respondeo, id dependere ex ea quæstione, qua universaliter quæritur, an quando quis aliquid facit contra conscientiam dictantem aliquid esse peccatum confusè, non determinando an sit mortale

le,

le, vel veniale, peccet mortali-
ter, an solum venialiter. Quo-
niam ergo aliqui e probabiliter
docent tunc solum peccari ve-
nialiter, quia tunc solum pecca-
tur secundum communem mali-
tiae rationem peccato veniali, &
mortali; quæ cum abstrahat ab
utroque, imperfecta erit in ge-
nere moris, & consequenter non
mortalis, ideo non erit obligatio
ad confitendi.

93 Scio aliquos, si tenere tunc
peccari mortaliter. Primò quia
cum sine alio examine tunc pec-
cet, exponit se periculo peccan-
di mortaliter. Secundò quia
virtualiter vult illud agere, qua-
lecumque fuerit, etiam mortale.
Sed licet hoc sit probabiliter di-
ctum; tamen his rationibus res-
ponderi posset. Ad primam, di-
cendo, eum peccaturum quidem
mortaliter, si tamen tale pericu-
lum adverteret, vel adverteret
se posse, ac sub pœna mortalis

*Valent. 2 d 29. 14
p 4. Na-
varr. in
Manual.
præ lud. 9.
n. 9.*

*f Vasq. in
1. 2. d. 9.
c. 3. n. 10.
Sanch. in
dec. lib. 1.
c. 11. n. 7.
aliquæ.*

peccati se debere melius exam-
men adhibere. Verum ita non
essemus in casu, in quo solum
quærimus id, quod in praxi com-
muniter solet contingere, quan-
do scilicet conscientia operan-
tis, non offertur nisi ratio illa
communis peccati, sine accessu
alterius obligationis. Ad se-
cundam, nego virtualiter eum
velle qualecunque etiam mor-
tale: Sed ajo potius velle à mor-
tali abstrahere: nam solum vult
id, quod abstrahit ab utroque, at-
que adeo culpam imperfectam
in genere culpæ, quæ non potest
esse nisi imperfectè gravis; atque
adeo non gravis.

§. 16.

*De peccante contra præceptum
Superioris.*

94 **N**on est specie diver-
sum; atque adeo ne
spe

cialit
quo
nius S
quo q
rius:
Episc
divin
est qu
tutis p
habet
ex div
diver
cam,
versit
versit
mater
diver
95
perior
ex di
aliqui
tum f
eoque
das. 6
perior
dii ob